

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Sermo indiscretus in peccatum inducere potest proferentem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

noſtri ingenii viribus metiri, vt prifcis aſtologis non deferamus. Dixi autem purè aſtronomicos, vt nulla ſuperſtitioſa obſeruatio ſit adiuncta, aut ſuffumigationū, aut characterum: quoniā hæc conſtat nō pertinere ad cœleſtas influxus, ſed ad ſecretos intellectus, quorum ſocietas nobis eſt interdicta.

Sermo indiscretus in peccatum inducere poteſt proferentem.

Immunditia in ſermone morali generale peccatum eſt, quod immundus redditur operans illud. Vſurpatur tamen primò ſpecialiter pro peccato inordinatæ ſeminationis humanæ cuiuſcunq; præternaturalis: ex hoc enim homo maximè immundus fit. Et ſic conſtat eſſe peccatum mortale: de quo pluries Apoſtolus loquitur, docens: immundos excludi à regno Dei. Vſurpatur ſecundò pro peccato inordinatæ omiſſionis ſuperfluorum: vt cibi per vomitum, & ſimiliter ex gula procedentiū. Et ſic ponitur ſilia gula. Frequenterque eſt peccatum veniale: vtpote nec contra Dei nec proximi dilectionem: turpe tamen, vtpote etiam corporalem immunditiam inferens.

Corporalis indecentia reſpectu ſtatus poteſt in peccatum quem inducere.

Immunditia corporalis pro quanto humanā dedecet uſum, peccatum eſt: quia rectè diſſonat rationi. Eſt autem in profanis venialis. Sed in ſacris ſi notabiliter offendit, peccatum eſt mortale, pro quanto ad diuinam irreuerentiam ſpectat: & tantò magis quanto à Canonico etiam iure ſub præcepto prohibetur huiuſmodi immunditia, extrà de cuſtod. euchar. cap. relinqui. Vbi non ſolum ſacra vaſa, corporalia, & veſtimenta miniſtrorum, ſed oratoria ipſa præcipiuntur munda & nitida (hoc eſt abſque macula) ſeruari.

Aduertant